

ארגוני השמאל האנטי ציוני בארה"ב – רשימה חלקית

אליסה א. לאפן

כך גם שמאי ליבוביץ', מי שזכה אף הוא באותה מלגת לימודים מטעם הקרן. אותו ליבוביץ', מי שחוזר ומצהיר כי הוא דוגל ב"פתרון" של "מדינה לאזרחיה" האמור לפתור את בעיית קיומה של מדינת ישראל. ביטוי חריף זה זעזע אף את ראשי הקרן, שהבטיחו לבחון מחדש את תהליך בחירת מקבלי המלגות, אך טענו שלא איבדו תורמים כתוצאה מהדברים. מקבלי מלגות הם למרבה הצער רק אחת מבעיותיה של הקרן החדשה לישראל.

מגוון בעיותיה של הקרן החדשה לישראל

פי שכתוב בגיליון מרץ של ה-NGO Monitor, עלון החדשות המתפרסם על ידי המרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה בראשו עומד ד"ר דורי גולד, הקרן החדשה לישראל ממשיכה לתמוך בארגונים לא-ממשלתיים (NGO's) רדיקליים, ואכן, בין הנהנים נוכחות ניכרת לנציגי הסקטור הערבי-ישראלי. בין הארגונים הבולטים שזכו לתמיכת הקרן נמצא את אדאללה, איטייה, מרכז אהלי לפיתוח קהילתי, האגודה הערבית לזכויות האדם, ועילם. כולם גופים הזוכים לתמיכה בינלאומית, מי באיחוד האירופי ומי באו"ם. הלכה למעשה, פעילותם של הארגונים הנתמכים על ידי הקרן החדשה לישראל הרחיקה הרבה מעבר למנדט שהוגדר בהצהרת הכוונות הרשמית של הקרן. על בסיס שבועי, הדוחות שהם מפרסמים מכילים תיאורים מסולפים שהקשר בינם לבין חירות ושוויון מקרי בהחלט. על פי רוב זו תעמולה אנטי-ישראלית במסווה של מלל "הומניטרי". הביטוי הבוטה ביותר לכך היה השתתפותם בוועידת דרבן בספטמבר 2001, פוגרום אנטי-ישראלי מן הארסיים ביותר שידעה מדינת היהודים מאז תקומתה. מעורבותם של הארגונים הללו העלתה דאגה בלבם של תומכי זכויות אדם רבים בישראל. הם שמשו ככלי בידיהם של ארגונים

ש אל את הישראלי הממוצע אם לדעתו זקוקה ישראל לחוקה, והוא ישיב לך בחיוב. אך השאלה הנשאלת היא: איך תתואר ישראל בחוקה זו. המכון הישראלי לדמוקרטיה, הכוח המניע מאחורי טיוטת החוקה, מציע שעליה לכלול (בין היתר) סעיף המגדיר את ישראל כ"מדינה יהודית ודמוקרטית".

גימיל דקוואר, יליד חיפה, אינו מסכים. "הטקסט כולו מייצג קהילה אחת, ולא את האחרים המתגוררים באותו מקום במשך דורי דורות," אמר הפרקליט הערבי ישראלי לכ-50 איש שהשתתפו בבית פתוח שערכה הקרן החדשה לישראל במשרדיה שבניו יורק ב-21 במרץ 2005. "עדיף שלא תהיה חוקה", אמר – "מלבד אם יאמר בה שליידתה של ישראל בחטא". בעודו מעמיד פני פטריוט, אין ספק שדקוואר היה מעדיף שמדינה יהודית לא הייתה קיימת כלל. הציונות אינה מגנה על יהודים בפני התקפות העשויות לאיים על קיומה, אמר. "ומי משלם את המחיר על חוסר הצדק הזה? הציבור הערבי."

גימיל דקוואר ורבים כמותו המעמידים בספק, במוצהר ובגלוי, את עצם קיומה של מדינת היהודים, זוכים לגיבוי נלהב מהשמאל היהודי האמריקאי. לא ייפלא אפוא שדקוואר זכה, בשנת 1997, למלגה למימון לימודים מטעם קרן ישראל החדשה, הוא שימש גם כפרקליט בכיר וממייסדי אדאללה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל, כמו כן השתתף בהגשת יותר מתריסר תביעות נגד ישראל בפני בית המשפט הגבוה לצדק. יותר מאוחר, עבד עבור Human Rights Watch וטיפל במקרי עינויים במצרים, מרוקו וישראל. בתפקידו הנוכחי – פרקליט באיגוד אמריקאי לחירויות האזרח, דקוואר הוא אורח קבוע בקרב חוגים אנטי-ישראלים.

אליסה א. לאפן (Alyssa A. Lappen) היא עיתונאית חוקרת, המרבה לעסוק בנושאים הקשורים למזרח התיכון. מאמריה מופיעים בין השאר ב- <FrontPageMagazine.com>, <AmericanThinker.com>, ואתר המרכז למדיניות ביטחון (Center for Security Policy).

גדולים יותר שהעלו הצהרות פוליטיות נגד ישראל כמו גם בליל הערות אנטישמיות.

דוגמה מן העת האחרונה לפעילות אני-ישראלית מובהקת הינה – ארגון מסע תעמולה בשם "חופש הדת" מטעמים של שני חברי הכנסת הערבים עזמי בשארה ואחמד טיבי, וחברי התנועה האיסלמית בישראל, שחלק מאנשיה עצורים באשמת מימון פעילויות טרור, עובדה שאינה מונעת מהארגונים הנתמכים על ידי הקרן לנסות ולהציג את ההתנגדות לפעילותם כמקרה של רדיפה על רקע דתי. דקוואר מאירגון אדאללה, למשל, שנהנה ממלגה מטעם הקרן, מייצג את חטאה, כמו גם את זו של הגישה היהודית האמריקאית. ללא ספק, אין בעיה עם מטרותיה הגלויות של אדאללה, כגון, הדרישה למימוש זכויות אדם בקרב ערבים ישראלים, בארץ ומחוץ. אך פעילויות הארגון מרחיקות הרבה מעבר להגנה על זכויות אדם בבית המשפט הגבוה לצדק בישראל.

כמו ארגונים רבים אחרים בהם תומכת הקרן, אדאללה מטפסת באופן קבוע תלונות אנטי-ישראליות בפורומים בינלאומיים. היא הופיעה לא פעם באו"ם, על מנת להשמץ את הפעילות הביטחונית של ישראל. בשנת 2005, לדוגמה, הקבוצה הופיעה בפני המושב ה-61 של ועידת האו"ם לענייני זכויות אדם על מנת להתנגד למדיניות הקרן הקיימת לישראל. בשנת 2004, היא תרמה את חלקה בטיפוח רגשות אנטי-ישראלים בדוח שהוגש מטעם הרשת האירופית-מזרח תיכונית לזכויות אדם תחת הכותרת "סקירת זכויות אדם באיחוד האירופי ובישראל". בדוח נכתב, בין היתר, כי ישראל מפרה את החוק הבינלאומי ואת ההסכמים הבינלאומיים כפי שנקבעו על ידי האיחוד האירופי. בשנת 2001, דקוואר יצג את אדאללה בוועידת האו"ם נגד גזענות בדרבן. במילים אחרות, אדאללה כמו דקוואר, מאמין שלידתה של ישראל, כמו גם המשך קיומה – בחטא יסודי.

מחצית מכלל 130 מלגות ה"ליבה" שהעניקה הקרן בשנת 2005, הוענקו לגופים פרו-ערבים ופרו-פלשתינים כדוגמת המוקד וע"לם. הראשונה, על פי הקרן, מבקשת "לקדם את זכויות הפלשתינים בשטחים, הנופלים קורבנות להפרות זכויות אדם מצד ישראלים." הנחת יסוד זו, על פי הגדרתה, מקבלת כמובן מאליו שחיילים ישראלים נוהגים להפר את זכויותיהם של הערבים, מבלי לדרוש אסמכתא כתובה. את עי"לם, לעומת זאת, ניתן לכנות ארגון להפצת תעמולה ערבית מאחר ומטרת הארגון: לצאת נגד הפליה ולקדם שוויון בקרב האוכלוסייה הפלשתינית בישראל; ולהבטיח את זכויות הציבור הערבי לכיסוי תקשורת הולם ולשילוב בפעילויות התקשורת ההמונית.

מאז שנת 1979 העניקה הקרן סכום של למעלה מ-130 מיליון דולרים, מתוכם כ-65 מיליון הגיעו לידיהן של קבוצות ערבסטיות. וזה עוד לא הכל.

הקרן משמשת גם כצינור להעברת מלגות מטעם קרן פורד למען מטרות ערביות. בשנת 2003, הועידה קרן פורד לישראל סכום של 20 מיליון דולרים למשך 5 שנים, הון שיועד להקמת קרן למען מטרות ערביות. קרן פורד, שמקום מושבה הוא ניו יורק, העבירה 50 מיליון דולרים לישראל מאז שנת 1948, בניסיון בוטה לגבש ולעצב מדיניות אנטי-ישראלית. הקרן תומכת בשלל תוכניות שיתוף פעולה בינלאומיות מבית מדרשו של השמאל. הקרן, שהוקמה על

ידי התעשיין הנרי פורד, מעריץ ותומך של היטלר ומן האנטישמים הארסיים בזמנו, ממשיכה בדרכה המפלה כלפי ישראל. הקרן מימנה תעמולה אנטי-יהודית בוועידת האו"ם בדרבן ותומכת באל-מיזן, ISM, הקרן החדשה לישראל, ועוד קבוצות אנטי-ציוניות.

לאחרונה, כתוצאה מביקורת ציבורית, טוענת הקרן שהפסיקה את מימון הארגונים הפלשתיניים. המענק בסך 20 מיליון דולרים לקרן החדשה לישראל בשנת 2003, מטרתו להרגיע את הביקורת שהוטחה כלפי קרן פורד. אך יש לחכות ולראות אם מדיניות חלוקת הכספים של הקרן החדשה לישראל תהיה טובה יותר מזו של קרן פורד.

מבט חטוף בתוכנית המלגות של הקרן החדשה באמצעות קרן פורד לישראל בשנים 2004-2005 מראה שמטרותיה של הקרן ותרומויותיה לישראל לא השתנו בהרבה תחת שרביט ניהולה של הקרן החדשה לישראל. למעשה, נראה שקרן פורד בחרה בקרן החדשה בדיוק בזכות אותם ארגונים אנטי-ישראלים בהם היא תומכת ואותם היא מממנת. דרך הקרן, לדוגמה, מלגות פורד הוענקו לגופים התומכים ב"זכויות אדם", לרבות רבנים למען זכויות אדם, שגרמי מילגרום שימש נציג מטעמה בוועידת האו"ם נגד גזענות שנערכה בדרבן בשנת 2001, ועידה שנודעה בהשתלחויות האנטי-יהודית שהושמעו בה. רבנים למען זכויות אדם גם ארחו ביקור של 50 אנשים בישראל בינואר 2002 במחאה על כך שחיילי צה"ל עקרו, כביכול, עשרות אלפי עצי זית של פלשתינים. הרבנים לא המציאו שום הוכחה לכך שאכן ארעה עקירה שכזו, ואף לא גילו עניין בחקירת האירוע.

גם ארגון המוקד היה בין מקבלי כספי פורד באמצעות הקרן החדשה, לצד ארגון בצלם האנטי-ישראלי, הפועל כאילו היה זרוע של הרשות הפלשתינית, המקבל אף הוא כעובדה מובנת מאליה את הדעה כי ישראל מפרה בהתמדה את זכויות הפלשתינים בחבלי ישי"ע. הארגון מובא כ"מקור" ל"עובדות" בדבר מעשיה של ישראל באזורים הללו.

ברית צדק ושלום

מרבח הצער, קרן ישראל החדשה אינה הארגון היהודי היחיד בצפון אמריקה שפעילותו נוגדת את זכויותיה של ישראל כמדינה על כל צעד ושעל. קבוצה נוספת שכזו, שלא במקרה נתמכת אף היא על ידי כספי קרן פורד של הקרן החדשה לישראל הינה ברית צדק ושלום.

למנהיגיה היהודים של ברית צדק ושלום חברים בחלונות הגבוהים: בנובמבר 2004, הנשיאה, מרשה פרידמן, זכתה להיפגש עם אליוט אברמס, חבר במועצה לביטחון לאומי, ומסרה לו מכתב גלוי לנשיא בוש (שנשא חתימותיהם של 8,300 איש) המבקשים לשים קץ ל"שפיכות הדמים האכזרית". מנוסח הדברים משתמע כי שני הצדדים לסכסוך הערבי-ישראלי אכן ביצעו פשעים נגד האנושות.

עצם העובדה שברית צדק זכתה להיפגש עם נציג הבית הלבן, צריכה להדאיג את מי ששלום ישראל יקר לו. עליזה בקר, המנהלת בפועל, טענה חגיגית שקבוצת חברים המונה 23,000 איש שנוסדה בשנת 2002, מדברת בשם מספר הולך ומאמיר של יהודים אמריקאים. בדו"ח שהגישה, היא מתפארת בכך שניציגי ברית צדק ושלום פקדו את משרדיהם

מייחסת נימה חיובית, או לכל היותר הימנעות מנקיטת עמדת סולדת ומגנה.

ברית צדק גם מגנה על תנועת הסולידאריות הבינלאומית לעיתונות, מתארת ברית צדק את אוהדי הטרור מבין חברי התנועה ככאלה ש"מחאותיהם הלא-אלימות" נגד "הפרת זכויות אדם" הן, משום מה, לגיטימיות. אחרי שרחל קורי נמחצה תחת גלגלי בולדוזר ישראלי, ברית צדק הביעה את אבלה הכבד וטענה שהאמריקאית מושינגטון נהרגה שעה שניסתה למנוע בגופה הרס של בית במחנה הפליטים רפא. הם בחרו להתעלם מהשאלות הלגיטימיות העולות ממקרה קורי, שבקשה למנוע את הריסתן של מנהרות ששימשו להברחת נשק, כמו גם מהסיוע של ISM לטרוריסטים או למחבלים המתאבדים הבריטים שפוצצו עצמם במייקיס פלייס שבתל אביב.

אנשי מפתח ויועצים העומדים בראש הוועדה הישראלית של ברית צדק הם אנשי שוליים שמאלנים כמו נשים בשחור, ישראל אחרת ואומץ לסירוב, המגנים את ישראל פה אחד, אך לעולם לא את מתקפות הרצח הערביות נגד אוכלוסיה אזרחית בישראל. ברית צדק מצדדת במשא-ומתן בלתי תלוי ברמת האלימות מצדם של הערבים. היא שמה בראש מעייניה "צדק" לפליטים הערבים הפלשתינים, אך נמנעת מלהזכיר את הפליטים היהודים שנאלצו לברוח מארצות ערב.

ברית צדק שומרת על קשרים הדוקים עם קבוצות אנטי-ציוניות אחרות כדוגמת גוש-שלום. "מטרתה לפעול למען שלום צודק בשיתוף עם יוזמות שלום שונות ומגוונות במזרח התיכון". אותן יוזמות מגוונות כוללות תמיכה ביוזמת גינה שמומנה על ידי ערבים, שביקשה קולוניאליזם של ישראל על ידי ערבים או יצירת מדינה פלשתינית חילונית במקומה של ישראל.

תמיכה מפוקפקת

אם נניח לרגע את עמדותיה ומעשיה של ברית צדק, נמצא בין תומכיה קבוצות אנטי-ציוניות, בין אם מתוך הקהילה היהודית ובין אם מחוץ. ברשימת התומכים של ידידי פלשתינאים היהודים היא מופיעה כתומכת, לצד קבוצות כמו יהודים נגד ציונות, הפורום היהודי האנטי-ציוני, רבנים למען זכויות אדם, נטורי קרתא והירחון תיקון. ברית צדק זוכה להערכה גבוהה ב-Palestine Monitor וב-International Answer.

הקבוצה זוכה לתמיכתם הכספית של ארגונים אנטי-אמריקאים ואנטי-ציונים נוספים, לרבות קרן מרד ו-Resist, Inc של נועם חומסקי. במועצת המנהלים של קבוצתו של חומסקי נמצא שונאי ישראל מובהקים דוגמת היועצת הכלכלית לשעבר של יאסר ערפאת, ליליה פרסאך. כפי שנאמר לעיל, ברית צדק זוכה לתמיכה גם מקרן מרד ומהקרן החדשה לישראל.

ברית צדק זוכה לתמיכה גם מקרנות המשמשות כמסלקה לכספים המגיעים ממקורות שונים. בין אלה נמצא את קרן שמע וקרן טיידס (Tides) המעניקות תרומות לקבוצות אנטי-אמריקאיות רבות, ביניהן Council on American Islamic Relations (CAIR) ועוד כהנה וכהנה,

של למעלה מ-30 חברי קונגרס, וקראו לתמיכה בקול קורא לתהליך שלום, עליו חתמו 2,277 איש. 50 מתנדבים התכנסו בגבעת הקפיטול ב-27 וב-28 ביוני על מנת להיפגש עם המנהיגים עצמם.

ברית צדק ושלום טוענת שהיא אחת מהקבוצות התומכות בשלום בישראל, אך "מתנגדות לכיבוש" – לצד אמריקאים לשלום עכשיו, מריצ' ארה"ב ופרויקט המזרח התיכון של קהילת תיקון.

אך לאותם ידידים של ברית צדק חותם ברור של פעילות אנטי-דמוקרטית, אנטי-אמריקאית ואנטי-ציונית. חילול שיקאקי, לדוגמה, הוא האיש שהעביר בשידור חי את אסיפת מועצת העיר מרמאללה עבור ברית צדק, ב-4 בדצמבר 2004. האיש, שמציג עצמו כחוקר שוחר שלום ועומד בראש המרכז הפלשתיני לחקר מדיניות, הוא אחיו של פאטי שקאקי המנוח, מייסדי הגייהאד האיסלאמי, מהוגי רעיון המחבלים המתאבדים. השידור שכלל ריאיון ושאלות ותשובות, עסק בעיקר בתקווה ובייאוש של הפלשתינאים הערבים ובתמיכתם בבחירות, במחלוקת בין איש, החמאס והגייהאד האיסלאמי, ובאלימות נגד ישראל. שיקאקי טען שהתקופה שאחרי ערפאת תומנת בחובה תקווה והזדמנות למשא ומתן בין ישראל לבין הרשות הפלשתינית.

מייסדיה וחבריה של ברית צדק צריכים לדעת שמהמשחק הזה נודף ריח חריף של "תקיה", המנהג האיסלאמי של העמדת פנים, שמטרתו לזכות ביתרון פוליטי וצבאי. יתירה מזו, יש סיבות טובות לחשוב שזה אכן כך.

מובן שחליל שיקאקי אינו אחראי על פשעיו של אחיו, אך ברית צדק היתה צריכה להכיר בעובדה שהוא עצמו לקח חלק בפעילויות מפוקפקות. חליל שיקאקי היה גם חבר הנהלת המרכז ללימודי העולם והאיסלם – World and Islam Studies Enterprise (WISE), שבאוניברסיטת דרום פלורידה, המוסד בראשו עמד מנהיג הטרור, פרופסור סמי אל-אריאן, והמועצה האיסלאמית לפלשתינ, התומכת בגייהאד האיסלאמי בארצות הברית. מידע זה עולה מחקירה שערך סטיבן אמרסון.

בתקופתו של שיקאקי, ICP פרסמה כתבי-עת ומאמרים רבים שציטטו את אחיו וקראו לחורבנה של ישראל. באותה תקופה, אורגנו כנסים שנתיים בשיקאגו, סט. לואיס, קליבלנד ועוד, בהם התארחו שיחי' עומר עבדול רחמן ונציגי החיובאללה, החמאס, החזית האיסלאמית הסודנית הלאומית, והטאוהיד הלבנוני. היא גייסה כספים למען הגייהאד האיסלאמי וארגונים וקרנות נוספים שתמכו בטרור וקראו בגלוי לטרור נגד מטרות בישראל, מצרים, טוניס, אלג'יריה וארצות הברית.

טעות אחת כדוגמת חליל שיקאקי עוד ניתן היה לקבל. אך באמתחתה של ברית צדק נמצא עוד רבים ומפוקפקים. ברית צדק גינתה את ההתנקשות בחייו של הרוצח עבדל עזיז רנטיסי מהחמאס ואת הרס מפקדות הטרור, וטענה שהדבר מביא להסלמת העוינות. הקבוצה מודאגת יותר מאי-הנוחות הנגרמת לפלשתינים בשל המחסומים ותחנות הביקורת מאשר מאיום על חיי ישראלים הנגרם על ידי פצצות אנושיות – סוגיה ממנה נוטים אנשי ברית צדק להתעלם. למעשה, ברית צדק מגדירה "אלימות טרוריסטית", כחלק מדפוסי ה"התנגדות" הערבית, ובכך

מעמדי התווך של המסד הרדיקאלי כמו ה-National Lawyers Guild וה-Center for Constitutional Rights.

קבוצה יהודית רדיקלית אחרת, שלא נפקדת אף היא מרשימת "הארגונים המודאגים מהסכסוך הישראלי-פלשתיני", פועלת מטעם איגוד הספריות האמריקאיות, לצד ארגונים כמו אל-אוודה (הקואליציה הפלשתינית למען זכות השיבה), ארגון הטרור Islamic Association of Palestine, יידי פלשתינן היהודים, Not in My Name, ועוד רבים וטובים.

תיקון

ארגון שמאל שלישי היוצא מכליו על מנת להכפיש את ישראל בכל דרך אפשרית הוא תיקון, המגדיר עצמו כ"קהילה" בראשותו של מיכאל לרנר. "להביא מזור, לתקן, לשנות את העולם" אלה הן המלים המופיעות בכותרת המהדורה המקוונת של העיתון. אך לא מצאנו שום תוכן בונה או מתקן במסר אותו נושא כתב העת לקוראיו או במיזמים בהם הוא תומך. להפך, תיקון גורם לישראל נזק רב, כפי שניתן ללמוד מהנחות היסוד של לרנר הנוגעות למדינת ישראל:

יהודים לא חזרו לפלשתינה על מנת לשמש רודנים או נציגי הקולוניאליזם המערבי או האימפריאליזם התרבותי. למרות שחלק ממנהיגי הציונות בראשיתה בקשו להציג את תנועתם כמשרתת את האינטרסים של מדינות מערביות למיניהן, ולמרות שיהודים רבים שבאו הביאו עמם יהירות מערבית שאפשרה להם להתייחס לפלשתינה כ"ארץ ללא עם עבור עם ללא ארץ", וכך להתעלם מהעם הפלשתיני, מתרבותו ומזכויותו ההיסטוריות. רב רובם של הבאים בקשו מקלט ממעשי החורבן והרצח של האנטישמיות המערבית או מהאפליה והדיכוי אותם חוו במדינות ערב. היהודים האשכנזים שעיצבו את ישראל בשנותיה הראשונות נסו מפני אימי המשפרות, אך כשנחתו על גבם של הפלשתינים, ומבלי משים גרמו כאב רב לעם שכבר גר שם, הם היו כל כך עסוקים עם כאבם הם (שאכן היה חד וחריף יותר), עד שלא הוטרדו ולא שמו לב לכך שהם דחקו את רגליהם של אחרים בדרך להקמת מדינה משלהם.

מדי חודש בחודשו מפרסם כתב העת מאמרים רושפי שנאה למדינת היהודים. בגיליון יולי/אוגוסט, לדוגמה, תיקון פרסם מאמר שכתב מוחמד נימר, עמית מחקר מ-CAIR (Council on American-Islamic Relations) האיסלאמי. למראית עין, קבוצה המנגה על זכויות המוסלמים, היא למעשה אחד מספקי הטרור המובילים באמריקה, עם קשרים לחמאס ולג'יהאד האיסלאמי. CAIR מייחסת למלחמתה של אמריקה בטרור אופי דמוני. היא טוענת, לדוגמה, שהאמצעים בהם נוקט המשרד לביטחון פנים הם הגורמים להתפרצות גל פשעי השנאה. על פי ממצאיו של דניאל פייס, תמך CAIR במבצעי פיגועי הטרור ובבעלי ההון שעמדו מאחוריו. זמן מה אחרי פיגועי ה-11 בספטמבר, אספה הקבוצה תרומות עבור ה-Global Relief Foundation וה-Holy Land Foundation שנסגר מאוחר יותר

על ידי ממשלת ארצות הברית משום שגייס מיליוני דולרים מדי שנה עבור החמאס.

במאמרו "Radical Hope: Reform and Conflict Resolution", טוען נימר שביעור הטרור הגלובאלי יתאפשר אם יתקיימו שלושה תנאים: נסיגה אמריקאית מאפגניסטאן ומעיראק, רפורמות בתוך האיסלאם, וצמיחת רוב בישראל התומך בקץ הכיבוש. בעוד שנימר טוען שהוא תומך בפיתרון של שתי מדינות, אותו הוא מכנה "פתרון הולם לבעיית הפליטים באמצעות פיצוי ואזו זכות השיבה", וכן, ב"פתרון הולם לבעיית ירושלים", הוא דורש, בין השאר, את פירוקה המלא של ישראל כמדינה יהודית.

עצם העובדה שתיקון מפרסם מאמר כזה, המגיע ממקור כזה, אינה מפתיעה אם מסתכלים על מאמרים קודמים שפרסם. בגיליון מאי/יוני, לרנר עצמו שב והביע את תמיכתה של קהילת תיקון בהסכמי גינבה, שיביאו קץ – כך אמר – ל"כיבוש בגדה המערבית ובעזה", ובכך "יהיו תנאי מוקדם לשלום בר-קיימא בין ישראל לעם הפלשתיני". אך הסכם גינבה, שנחתם על ידי משלחת פלשתינית וקבוצת ישראלים חסרי סמכות המתיימרים לדבר בשם הרוב, סובל מליקויים רבים. הוא מוותר על כמעט כל הסדרי הביטחון שהשיגו ממשלות ישראליות רבות ומותיר את ישראל ללא שום רשת ביטחון למקרה שהרשויות הפלשתיניות יכשלו ולא ימלאו את תנאי ההסכם. יתירה מזאת, הוא קורא לישראל להעביר את סמכויות הטיפול בבעיית הפליטים לגוף בינלאומי בו ישתתפו גורמים עוינים רבים.

לצד מאמרו של לרנר, הופיעה פנייה של ג'ף הלפר (Halper), מתאם הוועדה הישראלית נגד הריסת בתים (ICAHN), לנקוט סנקציות כלכליות נגד ישראל. הלפר ידוע כפעיל ישראלי אנטי-יהודי הטוען שתקנות הבניה בישראל, שלא כמו החוקים המקובלים במדינות מפותחות ברחבי העולם לגבי פיתוח ובנייה, הן מושחתות ומיועדות "להגביל פלשתינים מלבנות, לתחום אותם בגטאות במזרח ירושלים". באותו גיליון הופיעה גם פנייה המבקשת להסיר חרם שהוטל על מאזין קומסייה, אחד ממיסדי אל-אוודה, קואליציות זכות השיבה הפלשתינית. קומסייה ידוע כדוגל ברעיון פירוקה של מדינת ישראל באמצעים פוליטיים, על ידי הזרמתם של 2.5 מיליון פליטים פלשתינים לשטחה. בגיליון אחר גיליון שבים ומופיעים בכתב העת דברי השמצה ודה-לגיטימציה לעצם זכות קיומה של ישראל ולזכותה להגן על ביטחונם של אזרחיה. לרנר, שהקים את תיקון בשנת 1986, כפי הנראה אינו רב מוסמך של היהדות האורתודוקסית או הקונסרבטיבית: הוא "הוסמך" על ידי קבוצת "מחדשים" כלשהי, שאינה מוכרת על ידי אף אחד מענפיה של האמונה. הוא ידוע בתמיכתו הנלהבת בפלשתינים, שאינה מתחשבת בטרור שהם מפעילים נגד העם היהודי, הוא תמך בשנת 2002 במועמדותה של נציגת הדמוקרטים בג'ורג'יה, סינטיה מק קיני (McKinney) הידועה בקשריה ההדוקים עם גורמים סעודיים.

בנוסף לכתב העת, קהילת תיקון מטפחת את בית הכנסת בית תיקון שבסן פרנסיסקו כמו גם את הרשת תיקון קמפוס מברקלי, שמטרתה "לקדם תנועות שינוי חברתיות, כלכליות וכאלה הדואגות לסביבה, אל עבר הרוחניות והחמלה, הנדיבות, האהבה ושמחת החיים". בנוסף

מבקשת הרשת "להנחיל את ערך החיים וההתנגדות לאלימות". במלים אחרות, הרשת מבקשת לשלול מישראל את זכותה להגנה עצמית. נראה שהמיון לו זוכה לרנר מגיע בעיקר מקוראיו ומקהילת חברים שגודלה אינו ידוע.

לרנר מעורב בפעילויות רבות שהמשותף בהן הוא בראש ובראשונה – פעילותם נגד ישראל. הארגון מעודד את חבריו להפיץ את דעותיהם בתקשורת, אתר האינטרנט שלו מכיל הפניות להסכם גינבה, ובין המלצות הקריאה שהוא מספק מופיע, לצד גדולים ומכובדים, גם אחד מספריו של בני מוריס.

אמריקאים בעד שלום עכשיו

ארגון אמריקאי יהודי שמאלני נוסף – אמריקאים למען שלום עכשיו, מטיל את צלו הכבד מאז שנוסד, בשנת 1998, וחותר תחת קיומה של ישראל על כל צעד ושעל. התרומות לארגון פטורות ממס, ועל פי המקורות הזמינים באינטרנט תרם לו הציבור 1.3 מיליוני דולרים, מהם הוקצו 256,000 למלגות, ולמעלה מ-687,000 לתשלום משכורות, פנסיות, וכו'. הכספים הללו משמשים, בין השאר, "לתמוך בפעילותה של שלום עכשיו בישראל."

ב-2003 הוגשה תלונה למס ההכנסה האמריקאי, בה נכתב כי הקבוצה אינה עומדת בתנאים הקבועים בחוק לפטור ממס, מאחר והתרומות משמשות למימון פעילות פוליטית, ולא למטרות "חינוכיות", כפי שהיא מצהירה רשמית. אפילו באמריקה נראה שהקבוצה חצתה קווים והייתה לפוליטית: ב-14 במרץ 2005, נתנה חסות ל"דיון היסטורי בנושא ההתנתקות" שנערך בגבעת הקפיטול בין שגריר ישראל דניאל איילון לבין נציג אש"פ חסאן עבדל רחמן. שימוש זה בכספים אכן יש בו מן ההפרה של חוקי המס האמריקאיים. ארגוני צדקה הפטורים ממס "מנועים מלהשפיע על חקיקה ומהשתתפות בפעילות שיש בה מן התעמולה, אם בעד ואם נגד מועמדים פוליטיים".

עמדותיה של הקבוצה מושתתות על הרעיון של ישראל לסגת מכל חבלי הארץ שבמחלוקת ולתמוך בהקמתה של מדינה פלשתינית בת-קיימא. פעולות אלה, כך מאמינה שלום עכשיו האמריקאית, יתרמו לעתידה הבטוח של מדינת ישראל הדמוקרטית והיהודית. על פי הכתוב באתר האינטרנט שלו, הארגון מתעב טרור. שעה שהוא מציין ש"אלימות וטרור לא יקדמו את הפלשתינים אל עבר יציבות מדינית וכלכלית", הוא מצהיר כי האמצעי היחיד נגד טרור הינו משטרה צבאית חזקה המשולבת עם מחויבות רצינית ואמיצה להשגת שלום באמצעות משא ומתן. למותר לציין שהקבוצה רואה בישראל אחראית על התנעת התהליך ועל קידומו. אם לא תנהג כך, תהיה זו אשמתה של ישראל ש"אש השנאה" תמשיך ותבער. שלום עכשיו טוענת, שבהעדר מאמצים להשגת שלום, החלל שיווצר ימשיך ויתמלא באלימות שהציפה את ישראל, את "הגדה המערבית" ואת "רצועת עזה" (על דל שפתייהם של חברי שלום עכשיו לא יעלה השם העברי של חבלי יהודה ושומרון) במשך למעלה מארבע שנים. ביסוסו של מסלול משא

ומתן אמין וחיידוש שיתוף פעולה בטחוני, אלה הדרכים היחידות לכבוש את השנאה והאלימות. זאת על מנת למנוע "מהקיצונים בשני הצדדים את היכולת להציתה מחדש בעתיד".

למעט ירושלים, אותה יש לחלוק בין יהודים, נוצרים ומוסלמים, על פי משנתה הפוליטית של שלום עכשיו, "ההתנחלויות" יהודיות באזורים שנויים במחלוקת הינן, "איום בטחוני ומחסום בפני מאמצי השלום העתידיים". בירה פלשתינית בירושלים לא תערער את השלום. יתירה מזו,

יש להכיר בעובדה שאחד מכשלי הסכם אוסלו היה בכך שהתיר את המשך גידול ההתיישבות, אפילו במהלך המשא ומתן. בין שנת 1993 לשנת 2000, התנחלויות בגדה המערבית ובעזה התרחבו בקצב הולך וגובר, תוך השתלטות על אדמות ובניית יותר ויותר בתים לאכלוס המתנחלים שמספרם עלה מ-115,000 למעלה מ-200,000 (לא כולל 170,000 ישראלים המתגוררים מעבר לקו הירוק אך בתוך גבולה המוגדר של ירושלים). גידול זה הביא לכך ש"עובדות בשטח" תפסו את מקום המשא ומתן על שטחים וכרסמו באמון הפלשתינים בתהליך השלום עצמו. ההתנחלויות המשיכו לגדול גם במהלך האינתיפאדה.

במלים אחרות, שלום עכשיו נאבקת על כך שעתידה של ישראל ובטחונה ישענו על פרוק כל הקהילות היהודיות שנמצאות מעבר לגבולות הפסקת האש משנת 1948. העיתונות סיעה בהפצתה של עמדה זו. בשנת 2003, לדוגמה, נשיאת שלום עכשיו, העומדת בראש הארגון, דברה דה-לי (DeLee), כתבה בווינגטון פוסט, "יהודים יהיו עד מהרה למיעוט בארץ שבו נהר הירדן לים התיכון. אם ישראל לא תמצא דרך לעזוב את הגדה המערבית ועזה, לא תהיה זו יותר מדינה יהודית. כמו כן לא תוכל המדינה להמשיך לקיים משטר דמוקרטי שעה שמיעוט ישלוט בעם אחר".

שלום עכשיו אמנם תומכת בהמשך השקעות אמריקאיות בישראל, עם זאת, הקבוצה קוראת לארצות הברית לתמוך במצרים, ירדן, לבנון ובפלשתינאים, "באמצעות ארגונים לא-ממשלתיים ובנוסף – תוך נקיטת אמצעי זהירות – באמצעות הרשות הפלשתינית".

מסקנה

הקרן החדשה לישראל, ברית צדק, תיקון ואמריקאים למען שלום עכשיו טוענים שהם ארגונים יהודים ופרו-ציונים, אך בו בזמן נעזרים באו"ם ובארגוני שמאל פוליטיים על מנת לתמוך בעמדותיהם האנטי-ציוניות. הם גם תומכים בנסיגה ישראלית חד-צדדית מירושלים, עזה, רמת הגולן, יהודה ושומרון, ומקווים להבטחות מצד הערבים (לא לווייתורים). הארגונים קוראים לארצות הברית ולא"ם להכריח את ישראל להקים מדינה פלשתינית. ארגונים אלה דורשים פינוי יהודים מבתיים בחבלי יש"ע והגולן והגבלת החיים

היהודים במזרח התיכון לשטח שבתחום הקו הירוק – בין
אם באמצעות שוחד ובין אם בכוח. הם אינם מקבלים
עובדות היסטוריות בדבר ארץ האבות, כמו גם הוכחות כי
שטחי מריבה אלה היו שייכים לישראל מלכתחילה, ונכבשו
על ידי האימפריה העות'מאנית או סופחו באופן בלתי חוקי
לירדן ולמצרים ב-1949.
אם יזכו להגשים את יעדיהם, תעמוד ישראל בפני סיכון
לעצם קיומה. יתכן שזו אכן כוונתם. ■

ביבליוגרפיה מקוונת:

< <http://www.aclu.org/International/International.cfm?ID=17150&c=36> > .
< <http://www.adalah.org/eng/> > .
< <http://www.adl.org/> > .
< <http://www.al-awda.org/whoweare/> > .
< <http://www.answering-ansar.org/answers/taqiyyah/en/index.php> > .
< http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/middle_east/4273205.stm > .
< <http://www.beyttikkun.org/> > .
< <http://concise.britannica.com/ebc/article?tocId=9380264> > .
< <http://www.btvshalom.org/> > .
< http://www.camera.org/index.asp?x_article=493&x_context=2 > .
< <http://www.chronwatch.com/featured/2002-05-16mr.asp> > .
< <http://www.craigdailynews.com/extra/archives/0628arc/views.html> > .
< <http://www.danielpipes.org/blog/2002> > .
< <http://www.eccmei.net/> > .
< <http://www.featuregroup.com/fgarchive/nysun.com/nysun.com2/> > .
< <http://www.forward.com/> > .
< <http://www.frontlinedefenders.org/publications/955> > .
< <http://frontpagemag.com/> > .
< <http://www.Guidestar.org> > .
< <http://www.haaretz.com/hasen/pages/ShArt.jhtml?itemNo=351461> > .
< <http://www.hrw.org/> > .
< <http://iap.org/index2.html> > .
< <http://www.idi.org.il/english/constitution.asp> > .
< http://news.independent.co.uk/world/middle_east/story.jsp?story=402356 > .
< <http://www.internationalanswer.org> > .
< <http://www.irs.gov/charities/charitable/article/0,,id=96099,00.html> > .
< <http://israelbehindthenews.com/> > .
< <http://IsraelInsider.com> > .
< <http://www.jcpa.org/brief/brief3-9.htm> > .
< <http://www.thejewishweek.com/news/newscontent.php3?artid=10771> > .
< <http://www.jta.org/> > .
< <http://www.kokhavivpublications.com/2001/israel/sept/02/0109021540g.html> > .
< http://www.law.nyu.edu/newscalendars/2002_2003/citizens.html > .
< http://www.landofisrael.info/News/2003/3/18/Rachel_Corrie_Links.html > .
< <http://www.meretzusa.org/> > .
< http://www.mezan.org/site_en/about_mezan/index.php > .
< <http://www.military.com/Resources/ResourceFileView?file=PIJ-Organization.htm> > .
< <http://www.newisraelfund.org/content.cfm?id=2225&currbody=1> > .
< <http://www.ngo-monitor.org/> > .
< <http://www.nif.org/> > .
< <http://nimmn.org/> > .
< <http://nobloodforoil.org/PeaceLinks.htm> > .
< http://www.palestinemonitor.org/nueva_web/articles/features/israeli_refuser_pilot.htm > .
< <http://peacenow.org/> > .
< <http://qumsiyeh.org/> > .
< <http://www.resistinc.org/resist/board.html> > .
< <http://santacruz.indymedia.org/newswire/display/10142/index.php> > .
< <http://www.siteinstitute.org/bin/articles.cgi?ID=news5203&Category=news&Subcategory=0> > .
< <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2003/05/02/wbomb02.xml> > .
< <http://www.tikkun.org/> > .
< <http://users.telerama.com/~hudsonm/israelpalestine.html> > .
< <http://www.townhall.com/columnists/jonahgoldberg/jg20020417.shtm> > .
< <http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&contentId=A19636-2003Jan20¬Found=true> > .
< <http://www.washingtontimes.com/upi-breaking/20050309-043403-8757r.htm> > .
< http://en.wikipedia.org/wiki/Rachel_Corrie#Responsibility_for_Corrie.27s_death > .
< <http://www.womeninblack.net/stats/> > .